

Sygn. akt VIII C 607/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : staż. Anita Dębowska

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko M. W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. W. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. kwotę 149,11 zł (sto czterdzieści dziewięć złotych jednaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 199,11 zł (sto dziewięćdziesiąt dziewięć złotych jednaście groszy) od dnia 27 grudnia 2017 roku do dnia 2 lutego 2018 roku,

- 149,11 zł (sto czterdzieści dziewięć złotych jednaście groszy) od dnia 3 lutego 2018 roku do dnia zapłaty;

2. umarza postępowanie w zakresie kwoty 120 zł (sto dwadzieścia złotych);

3. oddala powództwo w pozostałej części;

4. zasądza od pozwanego M. W. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. kwotę 101,38 zł (sto jeden złotych trzydzieści osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu w części.

Sygn. akt VIII C 607/18

UZASADNIENIE

W dniu 27 grudnia 2017 roku powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu M. W. powództwo o zapłatę 269,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że na podstawie umowy cesji z dnia 9 sierpnia 2017 roku nabył od (...) S.A. wierzytelność przeciwko pozwanemu z tytułu świadczonych na jego rzecz przez tę spółkę usług telekomunikacyjnych świadczonych

w ramach konta klienta o numerze (...). Zadłużenie pozwanego z tego tytułu wynosi 269,11 zł, w tym: 267,46 zł należności głównej wynikającej z niezapłaconych dokumentów księgowych oraz 1,65 zł należności z tytułu odsetek ustawowych

i ustawowych za opóźnienie wynikającej z sumy odsetek naliczonych od następnego dnia po wymagalności poszczególnych dokumentów księgowych do dnia po wniesieniu pozwu. Pomimo wezwania do zapłaty z dnia 19 października 2017 roku, pozwany nie zapłacił całości wymaganej należności. Nadmienił, że pozwany dokonał w dniu 3 listopada 2017 roku wpłaty w kwocie 100 zł, które zostały ujęte w saldzie zadłużenia oraz w kwocie wartości roszczenia dochodzonego pozwem. **(pozew k. 5v-7v)**

W dniu 7 lutego 2018 roku tut. Sąd wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który utracił moc w całości na skutek wniesienia przez pozwanego sprzeciwu. W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany przyznał, że jest dłużnikiem powoda, zakwestionował jednak wysokość dochodzonej kwoty. Nadmienił, że ustalił z powodem spłatę długu w ratach, dokonując tym samym wpłaty na konto wierzyciela. **(nakaz zapłaty k. 21, sprzeciw z załącznikami k. 28-33)**

W piśmie procesowym z dnia 10 kwietnia 2018 roku pełnomocnik powoda cofnął powództwo bez zrzeczenia się roszczenia w zakresie dwóch wpłat dokonanych przez pozwanego w dniach 21 grudnia 2017 roku oraz 2 lutego 2018 roku, na łączną kwotę 120 zł. Jednocześnie podtrzymał powództwo w pozostałym zakresie. **(pismo procesowe k. 37)**

Na rozprawie w dniu 20 września 2018 roku pełnomocnik powoda oraz pozwany nie stawili się, zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy. **(potwierdzenie odbioru k. 42-43, protokół rozprawy k. 44)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 listopada 2013 roku pozwany M. W. zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), na zasadach promocji „(...) P. 2013-Październik” na czas oznaczony 24 miesięcy. W umowie wskazano, że w związku z jej zawarciem pozwanemu przyznano ulgę o wartości 1.458,10 zł. Pozwany potwierdził, że otrzymał i zaakceptował regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych, Cennik oraz Regulamin (...), które stanowiły załączniki do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Na podstawie zawartej umowy (...) S.A. zobowiązany był do świadczenia na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych, pozwany zaś do uiszczania na jej rzecz miesięcznych opłat abonamentowych. **(dowód: kserokopia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 14-15v, Promocyjne Warunki Umowy (...) k. 16-18, Regulamin świadczenia usług k. 13-13v, okoliczności bezsporne)**

W dniu 14 lipca 2016 roku (...) S.A. wystawił na rzecz pozwanego notę obciążeniową nr (...) z terminem płatności na dzień 28 lipca 2016 roku na kwotę 337,11 zł, tytułem „kary za rozwiązanie umowy w okresie podstawowym (...)” **(nota obciążeniowa k. 18v)**

W dniu 9 sierpnia 2017 roku pierwotny wierzyciel (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z powodem (...) Niestandardowym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w K. umowę o przelew wierzytelności m.in. wobec dłużnika M. W. wynikającej z tytułu powyższej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

W wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy o przelew wierzytelności, o której mowa wyżej, wskazano, że wysokość zobowiązania dłużnika wynosi 337,31 zł

i wynika ono z noty obciążeniowej (...) z data wymagalności na dzień 28 lipca 2016 roku. Pozwany został zawiadomiony o dokonanej umowie przelewu wierzytelności. **(umowa przelewu wierzytelności k. 10v-11v, wyciąg z listy dłużników stanowiący załącznik do umowy cesji k. 8, zawiadomienie k. 8v)**

Pozwany zapłacił na rzecz powoda następujące kwoty:

a) 100 zł – wpłata dokonana w dniu 3 listopada 2017 roku,

b) 70 zł – wpłata dokonana w dniu 21 grudnia 2017 roku,

c) 50 zł – wpłata dokonana w dniu 2 lutego 2018 roku.

Z powyższego jasno wynika, że przed wytoczeniem powództwa pozwany dokonał wpłat w łącznej kwocie 170 zł, zaś po jego wytoczeniu w kwocie 50 zł. Powód wnosząc w dniu 27 grudnia 2017 roku powództwo do tut. Sądu określił wartość przedmiotu sporu uwzględniając jedynie wpłatę pozwanego w wysokości 100 zł. Nie uwzględniono wpłaty dokonanej przed wytoczeniem powództwa w dniu 20 grudnia 2017 roku, czyli w kwocie 70 zł. Kwota 50 zł została uiszczona przez pozwanego już po wytoczeniu powództwa. **(kserokopie potwierdzeń wpłat k. 32, okoliczności bezsporne)**

Do dnia wyrokowania pozwany nie uregulował pozostałego zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem. **(okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z powołanych dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w części i zasługuje na uwzględnienie w zakresie kwoty 149,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot 199,11 zł od dnia 27 grudnia 2017 roku do dnia 2 lutego 2018 roku oraz 149,11 zł od dnia 3 lutego 2018 roku do dnia zapłaty.

Na wstępie należy zauważyć, że powód udowodnił swoją legitymację czynną, jako, że do akt sprawy został załączony dowód z dokumentu w postaci umowy przelewu wierzytelności zawartej przez powoda z pierwotnym wierzycielem oraz wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy o przelew wierzytelności, o której mowa wyżej, w którym oznaczono pozwanego jako dłużnika, dokładnie wskazano wysokość zobowiązania dłużnika i notę obciążeniową, z której zobowiązanie to wynika. Nadto wykazano, że pozwanego M. W. z (...) S.A. z siedzibą w W. łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawarta w dniu 11 listopada 2013 roku.

W przedmiotowej sprawie niesporne były twierdzenia faktyczne powoda o tym, że pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której zobowiązał się do uiszczania opłat za korzystanie z usług operatora. Pozwany w treści złożonego sprzeciwu nie kwestionował faktu zawarcia opisanej umowy, jak i wystawienia przez pierwotnego wierzyciela dokumentu księgowego o nr: (...), a w konsekwencji istnienia zadłużenia wobec powoda. Pozwany zaprzeczył jednak, aby był zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda kwoty w wysokości dochodzonej pozwem, z uwagi na dokonywane przez niego wpłaty.

Zgodnie z poczynionymi przez Sąd ustaleniami bezspornym pozostaje fakt, że pozwany zapłacił na rzecz powoda w dniu 21 grudnia 2017 roku kwotę 70 zł, czyli przed wytoczeniem powództwa. Następnie dokonał wpłaty w wysokości 50 zł w dniu 2 lutego 2018 roku, już po wytoczeniu powództwa. Powód uwzględnił dokonane wpłaty i cofnął powództwo w tym zakresie, tj. co do kwoty 120 zł, lecz błędnie wskazał, iż wpłata w kwocie 70 zł została dokonana po wytoczeniu powództwa. Zatem na dzień wytoczenia powództwa, czyli 27 grudnia 2017 roku zobowiązanie pozwanego wynosiło łącznie kwotę 199,11 zł. Tym sam powód miał prawo dochodzić odsetek ustawowych za opóźnienie jedynie od ww. kwoty. Wskutek dokonanej wpłaty w dniu 2 lutego 2018 roku w kwocie 50 zł, pozostałe zobowiązanie pozwanego względem powoda wynosiło łącznie kwotę 149,11 zł. Toteż odsetki ustawowe za opóźnienie mogły być zasądzone od dnia następującego po dokonanej wpłacie, czyli od 3 lutego 2018 roku do dnia zapłaty.

Jak już wskazano wyżej, powód cofnął powództwo bez zrzeczenia się roszczenia wobec dokonania wpłat przez pozwanego, w łącznej kwocie 120 zł. Uznając, że cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia przez powoda nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie

w sprawie co do kwoty 120 zł, orzekając jak w pkt 2 sentencji wyroku.

Strona pozwana spełniła świadczenie w kwocie 70 zł jeszcze przed wniesieniem pozwu, a tym samym w tym zakresie nie dała powodu do wytoczenia powództwa. Dlatego żądanie powoda dotyczące zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od ww. kwoty jako bezzasadne podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w pkt 3 sentencji wyroku.

Podkreślić należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej w łącznej kwocie 149,11 zł, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. Jeżeli zaś stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe; jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (art. 481 § 2 k.c.).

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielania kosztów, na podstawie art. 100 k.p.c.

Jej zastosowanie jest uzasadnione faktem, że żądanie powoda zostało uwzględnione w części. Powód żądał zasądzenia na swoją rzecz kwoty 269,11 zł, a zasadzono kwotę 149,11 zł (powód wygrał zatem proces w 74%).

Powód poniósł łącznie 137 zł tytułem kosztów procesu, które obejmowały: opłatę od pozwu w kwocie 30 zł, koszty zastępstwa procesowego wykonywanego przez radcę prawnego w kwocie 90 zł - § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. Nr 2015 r. poz. 1800 ze zm.) oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Pozwany nie poniósł kosztów procesu.

Powód wygrał spór w 74 %, a przegrał w 26 %, stąd pozwany powinien ponieść z tytułu kosztów procesu 74 % z ogólnej sumy 137 zł, czyli 101,38 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt 4 sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)

12.10.2018

Sędzia SR Tomasz Kalsztein